

ציון צמיר, העולם הזה

בכל מקום, אכלו במיסעדות-פאר, טיילו בארץ ומחוצה לה. במישפט בצלאל מיוזחי נגר הארץ העידה שוורץ כי גומארי הוא תמים וטהור, וכי היא מאוהבת בו. אלא שבדיוק אז מאס בה גומארי. הוא הבטיח לה סכום-כסף הגון, ובלכד שתעלם מחייו. הפרידה קשתה על ברכה. היא הופיעה בלילות בביתו, הטרדיה את אשתו וילדיו, ניסתה לבטל את רוע הגזירה.

שיער מפוזר וקריצה

אחרי זמן-מה, כשהבינה כי גר מארי אכן נחוש בהחלטותיו, נעלה מה. ראו אותה בפראנקפורט, בפאריס ובלונדון. לפני שבע שנים הגיעה לגניו יורק. עכשיו היא בחופשה בארץ. בפעם הראשונה מאז שנסעה.

„כבר בערב הראשון שלי בניו-יורק הכרתי את לארי. הכל קרה לי כמו באגדות“, היא אומרת, ומחייכת במלוא שיניה.

„הגעתי לניו-יורק בערב. שכרתי חדר בבית-מלון ורציתי ללכת לישון. אבל הייתי נרגשת מאוד, ולא הצלחתי להירדם. נסעתי לבר, הכרתי שם בחור ישראלי והתיישבתי לידו.

„פתאום נכנס לבר גבר חלומותי, ומיד הוקף ביפהפיות אמריקאיות. אמרתי לעצמי: זה מתאים לי. פיזרתי את השיער וקיצצתי לו. הלכתי לשרי-תים. הוא הלך אחרי. מתי אוכל לראות אותו? שאל. אמרתי: בעוד חמש דקות.

„ביקשתי מהישראלי שיחזיר אותי לבית-המלון שלי. יש לי עיקרון חשוב בחיים — אני אי-פעם לא עוזבת משולחן לשולחן. תמיד אשאר לצידו של הגבר שאיתו התחלתי את הערב. „הישראלי החזיר אותי לבית-המלון, ונסע לדרכו. אני חוזרת מיד לבר, ורצתי לגבר שלי. אני כאן, הודעתי לו. כל-כך מהר? הוא שאל. כן, אמרתי. עכשיו או לעולם לא. ומאז אנחנו ביחד. חיים בעושר ובאשר.“

ברכה שוורץ באה לארץ כדי להודיע לכולם כי היא מאושרת

לארי

פתאום וכנס לבר ובר חלומותי.

היא היתה סגנית מלכת-המים של העולם הזה, דוגמנית לעת-מצוא וג'רופי קבועה של חבורות-אמנים.

הצריף של אביגדור, בתי-הקפה והדיסקוטקים האופנתיים היו זירת-הפעולה, עורקי-חיים הכרחיים. ברכה שוורץ מצצה בתאוה את הדבש שהציעה תל-אביב לשכמותה. מייק בראנט, אבי עופרים, עמית לוינסון — כולם הכירו אותה. תמיד בלונדית. תמיד חתיכה. לכושה בכגרים חושפי-ניים-אופנתיים.

והיה גם גומארי. עבריין עשיר ומבוקש, הן עלי-ידי המיטרה, הן עלי-ידי הנשים. במשך חודשים ארוכים הוא היה של ברכה שוורץ. הם נראו ביחד

ברכה-ביאטריס השבו

במשך תקופה ארוכה התקיימתי על נזלים...

אצלי יותר מאשר בבית. ולמה שית-גרש? הרי אם ייפרד מאשתו, ייאלץ (המשך בעמוד 41)

לארי גולד, הגבר ההוא, התגלה כנשוי, אבל לברכה שוורץ לא איכפת. „החיים שלי יפים גם ככה. הוא נמצא

לחלוטין. בהחלטיות נואשת היא מוחקת את כל הקשיים, צובעת את חייה העכשוויים בצבעים זורחים.

ציון צמיר, העולם הזה

עם הבת לורה והאם-המאמצת בשבילי היא אמא נפלאה...

השבו, על שפתי-הים. הוא נותן כסף. אני נותנת את עצמי.